

آیا انسان در مقابل کدام یک از مخلوقات مورد سنجش قرار میگیرد؟

آیا عمل و گفتار انسان در برابر جماد، نبات و یا حیوانات مورد بررسی خداوند است؟

انسان تنها در برابر خود و سایر هم نوعان مورد امتحان واقع خواهد شد، انسان وقتی نسبت به خود و سایر هم نوعان ظلم کننده است باعث ثبت منفی در پرونده خویش خواهد شد و هنگامی که نسبت به خود و سایر هم نوعان ایجاد نیکی می کند، ثبت پرونده او مثبت خواهد بود، پس شما هنگام مواجه شدن با انسانی دیگر مورد امتحان واقع خواهید شد، برخورد گفتاری و عملی شما با سایرین بسیار مهم است، پس تلاش کنید در این امر مواجه شدن با هم نوعان بهره مند از فکری مثبت، گفتار و عملی مثبت باشید، همچنین هنگام تنهائی با خود چه می کنید؟

آیا خود را در مسیر مثبت می بینید یا منفی؟

آنجا که در عالم تنهائی مثبت اندیش و مثبت عمل باشید
ثبت پرونده مثبت ها خواهد شد و آنجا که در عالم
تنهائی با اجرای بعضی اعمال به خود ضرر وارد می
کنید و یا آنکه با منفی نگریها نقشه ظلم نمودن به
دیگران را طرح ریزی می کنید ثبت پرونده شما منفی
ها خواهد شد.

انسانها آنقدر که همدیگر را مورد کنکاش و جستجو
قرار می دهند اگر سایر مخلوقات را کنکاش نمایند
می توانند خیلی سریع مثبت شده و خود را از دایره
حضور شیطان خارج نمایند ، انسانها اگر هنگام مواجه
شدن با هم بجای بد اندیشی نیک اندیشی نمایند هرگز
با هم به مشکل بر نخواهند خورد ، انسانها قدر بودن
کنار هم دیگر را نمی دانند و تنها زمانی به قدر شناسی
همدیگر پی خواهند برد که از هم جدا شده باشند و بین
آنها فاصله افتاده باشد ، امروز که کنار هم هستید قدر
یکدیگر بدانید و بدانید که در برابر همدیگر در حال
امتحان شدن هستید پس هر شخص باید در برابر
دیگری مرتب بر نیکی های خود بیفزاید و بداند اگر

نسبت به هم نوع اجرای نیکی می کند حاصل آن ثبت پرونده خودش خواهد شد و با اجرای نیکی ها فردای خود را نیک نموده است.

آنان که روز به روز نا آرامتر و گرفتارترند باید بدانند که دیروز ظلم کرده اند و باید از امروز مصمم بر انجام نیکیها شوند تا فردائی آرام انتظار آنها را داشته باشد.

آنگاه که آدم تنها بود و همدمی آفریده شد اولین قدم ظلم و خیانت نسبت به هم برداشته شد که عامل خروج از مکان قرب الهی گردید، گام بعدی انجام قتل توسط قابیل بود، روز به روز ظلمت افکار انسان را در نور دیده است، ظلمت همگان را به ترس و وحشت خواهد انداخت، تلاش کنید در این ظلمت جهل و فساد چراغی نورانی در جهت دانائی باشید، جستجو کنید دانش الهی نهان وجود خود را، چراغ روشن را خاموش نکنید بلکه از حضور او پرتو نوری برگیرید و چراغ خود را نیز روشن کنید، تا آنگاه که ظلمت ناپدید شود و ترس و وحشت پایان یابد، **هر شخص**

دانش بسیار گرانبھائی را در وجود خود پنهان دارد که با روشن شدن میتوان از آن دانش در جهت رھائی و آرامش استفاده نمود، انجام بدی ها چون تولید باد است در جهت خاموش نمودن چراغ ها، از بدی ها دوری کنید، **سازنده موج منفی نباشید** و بدانید هر آن موجی که عامل تولید آن میشوید بزودی خود شما را نیز فرا خواهد گرفت، روشن نمودن شمع از شمعی روشن چیزی از ماهیت شمع روشن نخواهد کاست ولی عامل افزایش نور خواهد شد، انسان چون شمعی است که اگر روشن نشود ماهیت آن پنهان خواهد ماند ، به ظلمت و تاریکی ازدیاد شمع های خاموش چه سودی دارد، انبیاء الهی چون شمعی بودند که توسط خداوند روشن شده و فضای تاریک جهالت را تابش نور دادند و این ما بقی انسانها هستیم که باید خود را به آنها نزدیک نموده و روشن شوند، این شماها هستید که باید وجودیت خود را روشن به نور الهی کنید تا آنکه هم خود از ظلمت خارج شده و هم برای دیگران تولید

نور کنید جسم خود را با انجام اعمال مثبت و دوری از منفی ها چون شمع بسوزانید و تولید نور کنید .

بزرگان الهی سوختند و نور خود را ، اندیشه الهی را جاودان نمودند ، تا آنکه نسوزی نوری حاصل نخواهد شد ، سوختن یعنی تحمل فشارهای حاصله از انجام کارهای مثبت و دوری نمودن از افعال منفی .

حال از خود سؤال کنید که آیا شما شمعی خاموش هستید و یا روشن؟

میزان استفاده مثبت شما برای هموعان چه اندازه می باشد؟

آیا دیگران از شما استفاده می کنند در جهت انجام منفی ها و یا شما عامل استفاده مثبت هستید؟